

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۱۶ جون ۲۰۲۱

گزارشی از کارزار اربیل علیه یورش و مداخله نظامی گری و لشکر کشی ترکیه به کردستان!

برای پیش‌گیری از یک فاجعه و نیز برای بیداری افکار عمومی در جهان، شمار زیادی از فعالان سیاسی چپ و سوسیالیست و آزادی‌خواه و انترناسیونالیست و ضدجنگ ارتجاعی، به همراه برخی از فعالان سیاسی و اجتماعی و نمایندگانی از شهروندان آزادی‌خواه اروپائی و روزنامه‌نگاران و نویسندگان پیشرو چپ و آنارشیت به فراخوانی از سوی کنگره مردم کرد در روزهای دهم تا ۱۲ جون راهی اربیل شدیم تا پیام رسان اتحاد بین مردم و جلوگیری از کشتار و خونریزی باشیم. انگیزه هم‌پیوستگان به این کارزار، آگاهی افکار عمومی و پیش‌گیری از فاجعه‌ای بود که در نتیجه حملات اخیر دولت و ارتش فاشیست ترکیه به اردوگاه آوارگان در کمپ مخمور بشدت ادامه دارد. حضور انترناسیونالیست‌ها به هدف جلوگیری از ادامه بمباران به ویژه سنگال و جلوگیری از خالی کردن روستاهای کردستان و جلوگیری از ایجاد زمین‌های سوخته و جلوگیری از سرکوب نیروهای مقاومت و مردمی در منطقه از جمله سنگال بود. این فراخوان، زمانی بیش از پیش ضرورت یافت که خبر از فاجعه‌ای تاریخی می‌رسد. در حالی که بمباران‌های شبانه‌روزی بر سرپناه‌ها و کشتزارها و زندگی و زیست زحمت‌کشان جریان دارد. ارتش ترکیه با به مداخله کشاندن و به پیش راندن و تجهیز نیروهای حزب دمکرات کردستان عراق در اقلیم برای یک جنگ نیابتی و داخلی و نسل کشی روی آورده است. بهانه ترکیه از این اشغال و لشکر کشی به اقلیم، حضور بخشی از نیروهای حزب کارگران ترکیه (پ.ک.ک) است اما این بهانه‌ای بیش نیست. هدف ارتش و دولت ترکیه و نیز همکاری نیروهای محلی در اقلیم، نابودی صدها هزار نفره در سنگال و مخمور، سرکوب و پاکسازی قومی و نابودی هر نوع مقاومت در منطقه است. این لشکر کشی‌ها و بمباران‌های شبانه‌روزی پهبادهای و بمب افکن‌ها و توپ باران‌ها از زمین و هوا و حتی بریدن درختان دامنه کوه‌ها به ویژه قندیل و نابودی طبیعت و ایجاد زمین سوخته و بستن آب بر مردم روژاوا، پیش زمینه حمله و نابودی روژاوا است. به بیان دیگر هدف مرکزی دولت ترکیه و همدستان و نیروهای بسیج شده و نیابتی حاکمیت ترکیه و سرمایه‌داری جهانی و ناتو، محو تجربه و الگوی شورائی و خودمدیریتی روژاوا است.

پاسخ دادن به کارزار آشتی، افشای سیاست کشتار جمعی در منطقه و آگاهی رسانی به افکار عمومی جهانی بود. پاسخ مثبت به این فراخوان، ایجاد یک سپر انسانی به شکل سمبولیک بود تا سیاست‌های وحشیانه ارتش و دولت

ترکیه و همدستان این حکومت را به جهانیان نشان دهند و بگویند که جنگی داخلی به سود سیاست‌های دولت ترکیه باید محکوم شود و نیز با مقاومت و با مردم زیر ستم و سرافراز منطقه، همبستگی نشان دهند.

اما هدف ما در کنار و به همراه این پیام‌آوران انترناسیونالیستی از سراسر اروپا و منطقه، اعلام همبستگی با مردم حق‌طلب و آزادی‌خواه در کردستان و دیگر مردمان ساکن در منطقه، علیه جنگ و کشتار دولت و ارتش متجاوز ترکیه و محکومیت سیاست‌های شرم آور دولت اقلیم کردستان عراق بوده و می‌باشد!

حکومت فاشیستی ترکیه در حالی که به رویاهای نئوعثمانی و مهار بحران‌های فزاینده و مرگ‌آور سیاسی و اقتصادی و اجتماعی گرفتار شده و به سیاست جنگ افروزی و سرکوب مقاومت و درهم شکستن جنبش‌های کارگری، زنان و زحمت‌کشان در سراسر ترکیه شدت بخشیده، در این میان حملات و همراهی‌های دولت‌های منطقه را در برابر مقاومت و اتحاد و همبستگی مردم کردستان و سایر خلق‌های تحت ستم منطقه به پیش برده است. حکومت ترکیه با لشکرکشی به روژآوا و اشغال صدها روستا و شهرهای مانند عفرین و سری‌کانی و اقلیم کردستان و ارمنستان و لیبیا و تهدید یونان و قبرس و غیره این مناطق را به بحرانی سخت گرفتار کرده و خود در بحران‌ها گرفتار شده است.

در سال‌های اخیر دولت ائتلافی مذهبی - ناسیونالیستی (حزب عدالت و توسعه - حزب حرکت ملی) به بهانه‌های مختلف از جمله کودتا جنبش‌های ترکیه را سرکوب کرده و با دستگیری ده‌ها هزار نفر فضای خفقان‌آوری به وجود آورده است.

ما امضاءکنندگان این بیانیه که روز شنبه ۱۲ جون ۲۰۲۱ به همراه چند تن از آزادی‌خواهان و انترناسیونالیست‌های سوئدی و ترکیه و بوسنیایی و کرد ساکن فنلاند و دوستان فنلاندی‌ها راهی کردستان عراق شدیم. سفر ما از استکهلم به قطر و از آنجا به اربیل بود. هواپیمای ما غروب شنبه در فرودگاه اربیل به زمین نشست از همان لحظه خروج از هواپیما و ورود به راهرو فرودگاه با کنترل غیرعادی روبه رو شدیم. تمامی دوستان ما که پاسپورت اروپایی داشتند در همان لحظه بازداشت شدند. مأموران امنیتی لباس شخصی با رفتار خشنی بازداشتی‌ها را به اتاق بازجویی برده و چرائی ورود به اربیل را جویا شدند. امنیتی‌هایی که سیاست‌های دولت ترکیه را به پیش می‌بردند تهدید کردند که: «عده‌ای از دشمنان ما به سازماندهی یک غوغا دست زده و شما وابسته به این حرکت هستید.» اعتراف کردند که روز گذشته ۶۵ نفر آلمانی و دیگر کشورهای اروپایی‌ها و امروز هم ده‌ها نفر را از ورود به اربیل بازداشت‌ایم و شما نیز باید بازگردانده شوید و در حالی که خشم و ترس از چهره و صدایشان مشهود بود به تهدید اضافه کردند که: «ما هر شهروند دارای پاس خارجی را باز می‌گردانیم.»

تهدید کردند و گفتند «اگر از اینجا بگذاریم به اربیل بروید، جان‌تان در خطر است و برباید برگردید.» ادعا کردن کسانی که از کشورهای مختلف وارد این جا می‌شوند قصد اغتشاش در اقلیم کردستان را دارند و رهبری و سازماندهی این آکسیون نیز در سوئدن انجام گرفته و هدایت می‌شود.»

با ما همانند مجرم برخورد می‌کردند و متوجه شدیم که همراه با ما ۲۲ نفر از کشورهای مختلف اروپایی در یک روز بازداشت شده‌اند. همه ما را زیر نظر به شدت امنیتی قرار دادند و یک شب تمام با ده‌ها مأمور امنیتی که ما را در محاصره گرفته بودند تا نزدیکی‌های صبح از دسترسی به آب آشامیدنی جلوگیری کردند و پس از تهدیدهای بسیار با سپردن پاسپورت‌های ما به کابین خلبان به قطر و سپس به سوئدن فرستادند. گفتنی است که پس از ۴۸ ساعت بین زمین و هوا تهدید در سوئدن پاسپورت‌ها را تا محل کنترل پولیس تحویل ندادند. این بسیج نیروهای امنیتی در اربیل، نشانه هراس حکومت ترکیه و دولتی است که از حضور چند ده نفر که تنها پیام همبستگی داشتند و

از پیام همبستگی به خود می لرزیدند. ارتش ترکیه اما اجازه دارد با توپ و تانک و پهباد و بمبافکن اقلیم کردستان و بخش‌هایی از روژآو را به اشغال در آورده و همراهی می‌شوند. این نشانه‌ها هراس از همصدائی با مردم زیر بمباران‌های ارتش ناتو و کارگزاران محلی آن‌ها و هراس از حضور پیک دوستی و امید و همبستگی با مقاومت مردمی، دلیل بسیج نیروهای امنیتی در فرودگاه اربیل بود که موج می‌زد. پاسخ به فراخوان دوستی و حضور در اربیل، افشاگر جنایاتی بود که بر این مردم وارد آمده و می‌آید.

ناگفته نماند پیش از ما نزدیک به صد فعال سیاسی و نویسنده و روزنامه‌نگار رسانه‌های گروهی از کشورهای مختلف موفق شده بودند وارد اربیل شوند و اکنون در این سپر انسانی حضور دارند و امروز یعنی روز ۱۴ جون در محاصره نیروهای امنیتی و تهدید، با موفقیت با حضور نزدیک به ۵۰ رسانه‌های گروهی بین‌المللی و محلی، کنفرانس مطبوعاتی موفقی را برگزار کنند و به طور مستقیم در سراسر جهان بازتاب داده شود. ما تمامی بازگردانده‌شدگان در تمامی کشورهای اروپائی هرکدام با برگزاری کنفرانس‌های مطبوعاتی، سخنرانی، کنفرانس و اکسیون هم زمان، پژواک پیام فراخوان اربیل و حضور آنان در پایگاه سرکوبگران بودیم.

بی‌تردید ما یورش ارتش فاشیستی ترکیه علیه مردم زیر ستم و آزادیخواه کردستان، در روژآو و شنگال و پناهندگان اردوگاه‌های مخمور و نیز یورش به نیروهای مقاومت را محکوم کرده و حضور خود در کمپ همبستگی و پایداری را از جمله وظایف انترناسیونالیستی خود دانسته و پاسخ به این فراخوان را ادامه می‌دهیم.

بی‌گمان همه نیروی‌های آزادیخواه و برابری‌طلب و آزاد و سوسیالیست، وظیفه‌ای آگاهانه و داوطلبانه دارند تا در مقابل هرگونه جنگ و یورش و ظلم و ستم و استثمار حکومت‌های سرمایه‌داری بایستند.

به همین دلیل با حفظ هرگونه ملاحظه و انتقاد و دگراندیشی، وظیفه انترناسیونالیستی خود می‌دانیم که از جنبش‌های انقلابی و اجتماعی و مبارزات مترقی و برابری طلبانه پشتیبانی کرده و از مبارزه برای رفع ستم‌های چندگانه بر مردم کرد و دیگر خلق‌ها و قومیت‌ها در منطقه دفاع کنیم!

عباس منصوران، حسین مقدم، بهرام رحمانی

۱۴ جون ۲۰۲۱